ISSN 2078-6794. Вісник Львівського університету. Серія мист-во. 2026. Вип. 28. С. 4–12
Visnyk of the Lviv University. Series Art Studies. Issue 28. P. 4–12

О Б Р А З О Т В О Р Ч Е М И С Т Е Ц Т В О.
Д Е К О Р А Т И В Н Е М И С Т Е Ц Т В О. Р Е С Т А В Р А Ц І Я

УДК 7.074:656.835(=161.2)(100)“19/20”
DOI: http://dx.doi.org/10.30970/vas.28.2026.4-12

МОДЕРНІ СВЯТОЧНІ КАРТКИ МИРОНА ЛЕВИЦЬКОГО

Ярина ТУРЧИНЯК

ORCID: https://orcid.org/0000-0003-0514-3281
Львівська національна академія мистецтв імені Миколи Лисенка,
кафедра історії та теорії мистецтва,
вул. Кубійовича, 24, Львів, Україна, 79008
e-mail: designeryarynat@gmail.com

Розглянуто поштові картки української діаспори, зокрема Мирона Левицького. Мета публікації – висвітлити матеріали дослідження, що стосуються філокартії та детально презентувати ілюстровані поштові картки Мирона Левицького святочної тематики: Різдвяні, Новорічні, Великодні. Формування та взаємовпливи міжнародної видавничої практики на становлення та утвердження творчого доробку Мирона Левицького на матеріалі поштових.

Актуальним питанням цієї статті є диференціація святочних карток на ілюстровані, репродукційні та видові типи. Філокартію у творчому доробку Мирона Левицького досліджено та розкрито ще не повною мірою, тоді як проблематика української святочної картки має велике значення для утвердження та збереження нашої ідентичності та української культурної спадщини.

Питання святочної картки у творчому доробку Мирона Левицького є вагомим чинником для філокартії як допоміжної дисципліни, що є значним надбанням для української культурної спадщини. Практичне значення дослідження полягає в тому, що матеріали можуть бути використані для написання вузькоспеціалізованої фахової праці про святочні картки Мирона Левицького та формування мистецьких традицій діаспорної листівки. Проблематика української святочної картки митців діаспори є важливим питанням для мистецтвознавства України.

Мирон Левицький – один з яскравих представників модерного світобачення, що зробив вагомий внесок у царині святочних карток міжнародного культурного простору. Мистець вирізнявся унікальною манерою виконання, що значною мірою вплинуло на формування української святочної картки на світовій арені.

У великому масиві віднайдених матеріалів святочні картки становлять меншість порівняно з іншими працями Мирона Левицького. У них простежуються різновекторні підходи до композиційних, контекстуальних та шрифтових рішень митця. Уперше святочні картки Мирона Левицького чітко типологізовано за стилістично-видовими, функціональними, контекстними та авторськими маркерами.

© Турчиняк Ярина, 2026

Домінантною рисою візуальної мови Мирона Левицького є візуально-естетична компонента з яскраво вираженими ознаками Модерну.

Ключові слова: святочні картки, модерні течії, модерна святочна картка, Мирон Левицький, українська діаспора, філокартія, поштові картки української діаспори.

Постановка проблеми. Проблематика святочної картки у творчості Мирона Левицького викликає значне зацікавлення науковців як маловивчена частина промислової графіки української діаспори. Існує значний інформаційний масив даних щодо святочних карток, що не має ще належної наукової класифікації та систематизації інформації. Питання святочної картки у творчому доробку Мирона Левицького є важливим для філокартії як допоміжної дисципліни, що є не повною мірою опрацьована та досліджена. Мирон Левицький – один із яскравих представників модерного світобачення, що зробив вагомий внесок у царині святочних карток. Типологізація поштових карток Мирона Левицького відбувається так: проілюстровані поштові картки, що поділяються за тематикою.

Аналіз останніх досліджень і публікацій. У працях професора Романа Яціва, який є одним із провідних дослідників творчості Левицького та мистецтва діаспори загалом, та упорядкованих альманахах (“Екзильний простір українського мистецтва”) розглянуто саме львівський період Левицького, його участь у мистецькому гуртку АНУМ (Асоціація незалежних українських митців). Серед науковців та дослідників творчого надбання Мирона Левицького варто зазначити Корпанюк П., Полегенького С., Пшеничного Є., Галину Новоженець, Христину Береговську.

Формулювання цілей статті (постановка завдань). Мета статті – дослідити та систематизувати художньо-стилістичні особливості на матеріалі святочних карток Мирона Левицького та визначити явище філокартії як самостійного феномену графічного мистецтва. Для досягнення цілей статті поставлено такі завдання:

– проаналізувати еволюцію графічної мови та композиційних методів у листівках Мирона Левицького;

– визначити вплив тогочасних мистецьких течій модерну та ар-деко на візуальне вирішення філокартійних об’єктів;

– окреслити специфіку взаємодії шрифтових композицій та ілюстративного матеріалу в просторі листівки.

Виклад основного матеріалу. Проводячи аналогію із загальноєвропейською видавничою практикою, потрібно три типи поштових карток: ілюстровані, репродукційні та видові [3; 8]. Щодо типології святочних карток Мирона Левицького, то існує широка варіативність їх диференціації. У значному масиві віднайдених матеріалів Мирона Левицького простежуються різновекторні підходи до композиційних, контекстуальних та шрифтових рішень. Уперше святочні картки Мирона Левицького чітко типологізовано за стилістично-видовими, функціональними, контекстними та авторськими маркерами. Домінантними інтенціями візуальної мови Мирона Левицького є візуально-естетична компонента з яскраво вираженими рисами модерну. Зважаючи на варіативність, поштові картки можна класифікувати за

тематикою: “Різдвяні”, листівки до Дня св. Миколая, “Великодні”. Варто зазначити, що така типологізація поштових карток Мирона Левицького не є єдино актуальною догмою, оскільки виявити всі твори наразі не є можливим. Фактично з’являються нові дослідження науковців теми, які можуть бути дотичними опосередковано чи ні до творчості мистця. Відповідно до систематизованої типології найбільшу кількість святочних карток присвячено темам Різдва й Великодня.

У більшості розглянутих святочних карток Мирона Левицького вражає унікальна шрифтова композиція. Цей маркер візуальних шрифтових концептів апелює до естетичної візії мистця, що є цінним надбанням для мистецтва української графіки. Хронологічні межі діяльності Мирона Левицького охоплюють святочні картки, що були видані чи перевидані за період від 30-х до 90-х років ХХ ст. Локаційно діяльність мистця була зосереджена у Львові, Європі, Америці (Канаді) та Австралії. Творчість Мирона Левицького набула міжнародного поширення. Контроверсійне рефлексивне трактування діяльності мистця не є єдиною константою та все ж становить науковий інтерес для мистецтвознавства України у міжнародному контексті. На мистця значно впливали середовище мультикультуралізму Канади та мистецькі ознаки Європи та Австралії. Митець інтегрував та синтезував принципи модерну через призму власного унікального бачення, не відкидаючи національної ідентичності. Варіативність ілюстрованих поштівок несе різне емоційне й асоціативне наповнення. Кожна листівка охоплює деякі складові, зокрема, шрифт, ілюстрацію, рапорт, варіативну композицію. У контексті функціонально-комунікаційного аспекту листівка є засобом комунікації. Об’єкти графіки розглядаємо як комунікативні, естетичні здобутки Мирона Левицького (1913–1993) у культурно-мистецькому середовищі мультикультуралізму Канади. Презентуємо та стилістично систематизуємо святочні картки, зважаючи на стилістичні особливості модерну та національну ідентичність мистця. Модерні течії, що синтезували європейські впливи та мультикультуралізм Канади з інтенціями культурно-мистецького середовища української діаспори, безпосередньо впливали на формування стилістично-видових пріоритетів Мирона Левицького (1913–1993). Авангардні течії (частково сецесія, ар-деко, кубізм, функціоналізм) теж суттєво вплинули на створення листівок мистцем. Значно впливали на прикладну графіку стиль ар-деко, характерними інтенціями якого були вигнуті лінії, флористичні орнаменти, рапортні композиції трактування форми з різних кутів, поєднання рослинних орнаментів зі шрифтами.

Уперше значну кількість листівок Мирона Левицького систематизовано та структуровано. Проаналізуємо кожен аспект окремо.

Різдвяні листівки Мирона Левицького становлять 80 % від усіх зібраних матеріалів у царині поштівок. Святочні картки за своїм функціональним призначенням збагачені відповідними сенсами та виконують комунікаційну, інформативну та популяризаторську функції. На них доволі часто відтворено елементи побуту, зимові мотиви, що засвідчує глибоку повагу до українських національних традицій та сімейних цінностей. Філокартія – дисципліна, що існує понад століття. Можна припустити, що перші ілюстровані українські

святочні картки з'явилися на межі сторіч – XIX–XX, близько 1900–1901 рр. [3; 8]. Чимало святочних карток, присвячених Різдвяній тематиці, варто типологізувати за стилістично-видовою мовою: повноколірні, рапортне оздоблення, шрифтова композиція, стилістика лінограверюри. Варіативні поєднання цих маркерів несуть різне емоційне й асоціативне наповнення. На обкладинках, що стосуються повноколірної ілюстративної групи, шрифт виконує здебільшого утилітарне призначення, суто інформативне. Мирон Левицький (1913–1993) зазвичай підписував їх псевдонімом "Лев" та зазначав рік виконання. Зокрема, мистець зображав на картці святочний сюжет або його елементи. Для карток Мирона Левицького періоду від 30-х років минулого століття характерним є реалістичний стиль виконання з певними інтенціями, що все ж таки тяжіли до модерних рис, але розкриті були не повністю. Образи характеризуються витонченістю, та, попри реалізм, є впізнаваною лінія мистця. Зазвичай переважають більш сакральні елементи та біблійні сюжети. Значний вплив мав також і візантизм на манеру виконання мистця. Підтверджують цей факт праці науковиці Галини Стельмащук, в яких зазначено, що мистець у 1939 р. працював художником при відділі археології АНУРСР у Львові та в історичному музеї. Мирон Левицький мав можливість вивчити колекцію старовинних ікон, що значною мірою вплинуло на його творчу манеру раннього періоду [8, с. 287]. Слова привітань Мирон Левицький пише внизу на білому фоні, за межами самої ілюстрації. Розглядаючи святочні картки Мирона Левицького, зважаючи на художній аналіз, у більшості праць (щодо стилістики) переважають плавні вигнуті лінії та флористичні мотиви, що превалюють у мистецтві модерну. Проте, на нашу думку, ці листівки є виразним прикладом синтезу частково інтенцій неовізантизму, посткубізму, експресіонізму та ар-деко. Найбільший внесок у сфері української графіки Мирон Левицький зробив, перебуваючи поза Батьківщиною. Першочергово варто зазначити, що ці праці митець створював у середовищі мультикультуралізму Канади, зокрема мандруючи численними країнами Європи та здійснивши неодноразово подорожі до Австралії. Багатогранність філокартії має функціональне призначення, оскільки транслює українське мистецтво у всьому світі. Завдяки святочним карткам, в ту епоху, коли ще не було інтернету та засобів масового поширення інформації, святочні картки виконували популяризаторську функцію українського мистецтва у світі, що є дуже важливим для збереження нашої ідентичності. Святочні картки є наочним матеріалом для дослідження побуту, українських традицій, ужиткового та декоративного мистецтв, обрядовості, історичних подій. Мирон Левицький створює чимало листівок, що висвітлюють біблійні контексти та соціально-побутові до різдвяної тематики, що були створені від 30-х до 40-х років минулого століття. Мирон Левицький відтворював обрядові сюжети у святочних картках, що є важливим для збереження культурно-мистецької спадщини України.

Мирон Левицький органічно поєднав та синтезував широкий діапазон мистецьких течій через призму власного унікального бачення, не відкидаючи національної ідентичності. Варіативність культурної спадщини виразно є імплементована у листівках Мирона Левицького, що розкривають

проблематику соціальних, історичних та культурних контекстів. Підтвердженням цьому є святочні картки, датовані 40-ми роками ХХ ст. Мирон Левицький сублімує певний історичний період із тематикою Різдва. Попри те, що листівки були створені у 40-х роках, вони не втрачають своєї актуальності і в сьогоденні. Відповідно, листівки, в яких наявні історичні контексти, розкривають проблематику української землі та національної історичної спадщини.

Презентуючи групу ілюстративних святочних карток Мирона Левицького у загальному контексті, варто визначити такі тематичні маркери: історичні контексти, біблійні контексти, соціально-культурні. У повноколірних листівках Мирон Левицький варіює різною стилістично-видовою мовою та тематикою, а подекуди зосереджується на реалістичному виконанні.

Отже, наступна група листівок – шрифтові композиції, органічне поєднання шрифтів та ілюстрації, що значно збагачує та висвітлює варіативність мистецтва української графіки. Листівка Мирона Левицького "Колядники" 30-х років минулого століття є яскравим прикладом колаборації ілюстрації та шрифтової композиції. Типографіка у цій листівці – це фактично як мистецтво та дизайн водночас. Мирон Левицький доволі точно та оригінально створює рисунок літер та композицію листівки, що пропорційно поєднується з ілюстрацією. Шрифт – один із найцікавіших інструментів, що пройшов безліч трансформацій – від паперу до екрана – однак, попри усі технологічні досягнення та зміни, принципи якісної шрифтової композиції залишаються незмінні. Працюючи над шрифтами, Мирон Левицький бере до уваги варіативність усіх факторів, що впливають, а саме історичний період, контекст, сюжет. Типологізувати шрифти Мирона Левицького досить складно, тож з'являється значна варіативність наративів, адже походження гарнітур, на основі яких мистець створював власні шрифти, досить контроверсійна. Для суттєвого розуміння та типологізації шрифтових композицій у святочних картках важливо звернути увагу на низку факторів, що впливають на цю класифікацію. Шрифт має варіативну історію, свої ознаки, що значно збагатили листівки Мирона Левицького. Типографіка, як інструмент вербальної комунікації, збереження та передання інформації через візуальну концепцію, здатна привертати увагу не меншою мірою, як ілюстрація. Стосовно наративів, зазначених вище, шрифтові композиції у святочних картках Мирона Левицького варто класифікувати так:

– листівки із застосуванням антиквенних шрифтів;
– листівки із застосуванням гротескних шрифтів;
– листівки із застосуванням брускових шрифтів;
– листівки з розчерками;
– листівки з із застосуванням декоративних шрифтів;
– листівки із діакритичним знаком (літери-діакритика);
– листівки із лігатурами.

Ця класифікація презентує широкий діапазон унікальних шрифтових рішень у святочних картках, над якими працював Мирон Левицький. Поштівки мистця є цінними прикладами кирилізованої літерації та створення декоративних кирилізованих шрифтів, лігатур та створення і застосування

діакритичних знаків. Досить часто шрифт у листівках за формальними ознаками може належати до різних груп, а інколи через варіативність і до декількох одночасно. Шрифтові композиції, що створював Мирон Левицький, мають певний характер та впізнаваність його листівок.

Презентуючи групу святочних карток із рапортною композицією, варто зауважити, що дещо змінюється стилістика виконання і з'являється більше естетики стилю ар-деко. Митець застосовує абстрактні форми, елементи, площини, водночас превалюють реалістичні елементи, що контрастують та привертають увагу. У цій категорії превалює естетика лінії, що вдало контрастує з площинами. Чимало святочних карток із рапортною композицією становлять і більш ранні праці мистця, датовані 1911 роком. Мирон Левицький присвячує святочні картки обрядовій тематиці та застосовує стилістику рапорту й у більш пізніх працях, датованих 1940-им роком.

Наступну групу становлять святочні картки, що, ймовірно, виконані в стилістиці дереворит. Однією із основних тенденцій святочних карток Мирона Левицького є використання чистої двоколірної палітри, а подекуди ілюстрації, виконані в один колір. Основний концепт – висвітлення візії та проблематики національних традицій. Загальнокультурною проблематикою тоді, як власне і зараз, постає збереження національної ідентичності. Святочні картки Мирона Левицького привертають увагу не лише візуальною естетикою, стилістичними засобами, що є актуальними і сьогодні, а й своїм контекстуальним наповненням тими сенсами, що перегукуються. Численність та типологізація святочних карток не є обмежена лише вищезгаданими, а й потребує більш ґрунтовного дослідження ще можливих нових матеріалів.

Кількісно святочні картки Великодньої тематики становлять 19 % усіх виявлених. Стилістично-видову мову листівок Мирона Левицького, що належать до цієї тематики, теж варто типологізувати відповідно до груп, зазначених вище, зокрема: Великодні листівки із застосуванням рапортної композиції, шрифтової композиції, повноколірні, у стилі дереворит та ліногравюри. Основними центрами видання святочних карток були Львів та Київ [3]. Мирон Левицький у рапортних композиціях досить часто інтерпретує народну орнаментику. Сюжетами Великодніх листівок досить часто є обрядові національні традиції. Святочна картка до Дня св. Миколая теж наявна у творчому доробку Мирона Левицького і кількісно сьогодні становить 1 % від усіх відомих святочних карток, що були створені автором.

Висновки. Розгляд джерельної бази та історіографії створили можливість визначити та науково кваліфікувати значну кількість інформації про об'єкт і предмет дослідження. У статті розкрито типологізацію святочних карток Мирона Левицького. Завдяки аналізу визначено такі групи:

– святочні картки з рапортними композиціями;
– святочні картки із шрифтовими композиціями;
– святочні картки повноколірні;
– святочні картки із вираженою стилістикою, що іманентна дереворит та ліногравюрі.

Розглянуто та зібрано фактологічну кількість, що охоплюють: каталоги виставок, артефакти тогочасної періодики, матеріали з приватних архівів.

Наукові результати статті можуть бути актуальними для мистецтвознавців, культурологів, істориків мистецтва, аспірантів, практиків мистецтва, колекціонерів, філокартистів, викладачів і студентів. Проблематика створення святочної картки та прояв творчої індивідуальності Мирона Левицького окреслює загальну картину соціокультурних процесів, що загалом впливали на мистецтво України та української діаспори в Канаді. Результат дослідження та практичне значення полягає в тому, що вони можуть бути використані у подальших дослідження творчості Мирона Левицького.

Список використаної літератури та джерел

1. Береговська Х. Святослав Гординський про мистецтво : зб. статей. Львів : Апріорі, 2015. 1024 с.

2. Кейван І. Українські митці поза Батьківщиною. Montreal : Clio Editions, 1996. 226 с.

3. Корпанюк П., Полегенький С., Пшеничний Є. Українська святочна картка : альбом. Снятин : ПП “Мистецький центр Барви”, 2024. 212 с.

4. Мельник І. Українська ужиткова графіка кінця XIX – початку XX століття. Львів : Львів. нац. акад. мистецтв (Науково-дослідний сектор), 2019. 216 с.

5. Новоженець Г. Образотворче мистецтво української діаспори 1940–1970 років: поліваріантність художнього досвіду. Львів : Кальварія, 2015. 280 с.

6. Романюк С. Мистецтво L’Art : ілюстрований мистецький журнал (1932–1936). Історико-бібліографічний комплекс. Львів : НАН України ; Львів. нац. б-ка України ім. В. Стефаника, 2013. 300 с.

7. Субтельний О. Україна: історія / пер. з англ. Ю. І. Шевчука ; вступ. ст. С. В. Кульчицького. 2-ге вид. Київ : Либідь, 1992. 512 с.

8. Українські митці у світі / авт.-упоряд. Г. Стельмащук. Львів : Апріорі ; Львів. нац. Акад. мистецт. (Науково-дослідний сектор), 2013. 520 с.

9. Яців Р. М. Ідеї, смисли, інтерпретації образотворчого мистецтва: Українська теоретична думка XX століття. Ч. 2. Львів : Львів. нац. акад. мистецтв ; Ін-т народознавства НАН України, 2012. 829 с.

10. Яців Р. Мала хронологія мистецьких подій і пам’ятних дат XX століття: Україна–Світ. Львів : Апріорі, 2021. 544 с.

11. Яців Р. Типологія стильових похідних ар-деко. *Записки Львів. наук. б-ки ім. В. Стефаника*. 2008. Вип. 1 (16). С. 178–183.

12. Яців Р. Українство сучасної Канади: до питання типології історичної та культурної пам’яті. *Народознавчі зошити*. 2019. № 2. С. 492–494.

References

1. Berehovska, Kh. (2015). Sviatoslav Hordynskyi pro mystetstvo: zb. st. [Sviatoslav Hordynskyi about art. Collection of scientific papers]. Lviv: Apriori [in Ukrainian].

2. Keivan, I. (1996). Ukrainski myttsi poza Batkivshchynoiu [Ukrainian artists outside the Motherland]. Montreal : Clio Editions [in Ukrainian].

3. Korpaniuk, P., Polehenkyi, S., Pshenychnyi, Ye. (2024). Ukrainska sviatochna kartka : albom [Ukrainian Festive Card: Album]. Sniatyn : PP “Mystetskyi tsentr Barvy” [in Ukrainian].

4. Melnyk, I. (2019). Ukrainska uzhytkova hrafika kintsia XIX pochatku XX stolittia [Ukrainian Applied Graphics of the Late 19th – Early 20th Century]. Lviv : Lviv National Academy of Fine Arts ; Research Sector [in Ukrainian].

5. Novozhenets, H. (2015). Obrazotvorche mystetstvo ukrainskoi diaspory 1940–1970 rokiv: polivariantnist khudozhnoho dosvidu [Fine Art of the Ukrainian Diaspora 1940–1970: Diversity of Artistic Experience]. Lviv : Kalvariia [in Ukrainian].

6. Romaniuk, S. (2013). Mystetstvo L'Art: iliustrovanyi mystetskyi zhurnal (1932–1936). Istoryko-bibliohrafichnyi kompleks [Mystetstvo L'Art: Illustrated Art Journal (1932–1936). Historical and Bibliographic Complex]. Lviv : National Academy of Sciences of Ukraine ; Lviv National Scientific Library of Ukraine named after V. Stefanyk [in Ukrainian].

7. Subtelnyi, O. (1992). Ukraina: istoriia [Ukraine: History] / transl. from English by Yu. I. Shevchuk ; introductory article by S. V. Kulchytskyi. 2nd ed. Kyiv : Lybid [in Ukrainian].

8. Stelmaschuk, H. (2013). Ukrainski myttsi u sviti [Ukrainian Artists in the World] / compiled by H. Stelmaschuk. Lviv : Apriori ; Lviv National Academy of Fine Arts ; Research Sector [in Ukrainian].

9. Yatsiv, R. M. (2012). Idei, smysly, interpretatsii obrazotvorchoho mystetstva: ukrainska teoretychna dumka XX stolittia. Ch. 2 [Ideas, Meanings, Interpretations of Fine Art: Ukrainian Theoretical Thought of the 20th Century. Part 2]. Lviv : Lviv National Academy of Fine Arts ; Institute of Ethnology of the National Academy of Sciences of Ukraine [in Ukrainian].

10. Yatsiv, R. (2021). Mala khronolohiia mystetskykh podii i pamiatnykh dat XX stolittia: Ukraina–Svit [A Short Chronology of Artistic Events and Commemorative Dates of the 20th Century: Ukraine–World]. Lviv : Apriori [in Ukrainian].

11. Yatsiv, R. (2008). Typolohiia stylovykh pokhidnykh Ar Deko [Typology of Art Deco Style Derivatives]. *Zapysky Lviv. nauk. b-ky im. V. Stefanyka, 1(16),* 178–183 [in Ukrainian].

12. Yatsiv, R. (2019). Ukrainstvo suchasnoi Kanady: do pytannia typolohii istorychnoi ta kulturnoi pamiati [Ukrainians in Contemporary Canada: On the Typology of Historical and Cultural Memory]. *Narodoznavchi zoshyty*, 2, 492–494 [in Ukrainian].

MODERN FESTIVE CARDS BY MYRON LEVYTSKYI

Yaryna TURCHYNYAK

National Academy of Lviv,
Department of History and Theory of Art,
24 Kubiyovycha Str., Lviv, Ukraine, 79008
e-mail: designeryarynat@gmail.com

The article examines postcards of the Ukrainian diaspora, focusing in particular on the work of Myron Levytskyi. The purpose of the study is to present research materials related to philocarty and to provide a detailed analysis of the artist's illustrated festive postcards, including Christmas, New Year, and Easter cards. Particular attention is paid to the formation and mutual influence of international publishing practices on the development and consolidation of Levytskyi's creative output as reflected in his postcards.

The key issue addressed in the article is the classification of festive cards into three types: illustrated, reproductive, and pictorial. Philocarty in the artistic legacy of Myron Levytskyi has not yet been sufficiently studied, while research into Ukrainian festive postcards is of considerable importance for preserving national identity and cultural heritage.

The study of festive cards within Levytskyi's creative heritage is significant for the development of philocarty as an auxiliary historical and art-historical discipline that enriches the Ukrainian cultural tradition. The practical value of the research lies in the potential use of its findings for preparing a specialised scholarly study of Levytskyi's festive cards and for investigating the formation of artistic traditions in diaspora postcard production. More broadly, festive cards created by diaspora artists constitute a significant area of research in contemporary Ukrainian art history.

Myron Levytskyi is one of the most prominent representatives of modernist artistic vision, having made a substantial contribution to the development of festive postcards within the international cultural space. His distinctive artistic style played an important role in shaping the Ukrainian festive postcard and promoting its recognition within the global artistic context.

Among the extensive body of materials identified, festive cards constitute a relatively small proportion compared with other works by Myron Levytskyi. The artist's festive cards reveal diverse approaches to compositional, contextual, and typographic solutions. For the first time, Myron Levytskyi's festive cards have been clearly typologised according to stylistic-genre, functional, contextual, and authorial criteria. The dominant features of Levytskyi's visual language include a pronounced visual and aesthetic component and strong Modernist influences.

Keywords: festive cards, Modernist movements, modern festive card, Myron Levytskyi, Ukrainian diaspora, philocarty, Ukrainian diaspora postcards.

Стаття надійшла до редколегії 08.06.2026 р.
Прийнята до друку 21.10.2026 р.
Опублікована 11.11.2026 р.